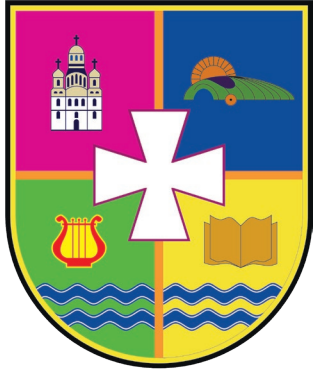

Наша громада — єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №19(45) 20 ВЕРЕСНЯ 2019 РОКУ

Понад 120 малюків відвідують дошкільні заклади Білоцерківської громади

У неділю 29 вересня в Україні відзначають День дошкілля — професійне свято тих, хто працює в дошкільній освіті.

Це свято з'явилося в нашому календарі 2006 року за ініціативою загальноукраїнських видань для працівників дошкільної освіти. Спочатку його відзначали неофіційно. Метою було привернути увагу суспільства до дитячого садка і дошкільного дитинства в цілому. Через 5 років Кабінет Міністрів України видав постанову № 629 від 13 квітня 2011 року «Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку дошкільної освіти на період до 2017 року», де свято було визнане всеукраїнським.

Їх тепер п'ять

Напередодні цього дня хочемо розповісти про дошкільні заклади Білоцерківської громади, яких віднедавна стало п'ять. Про вчорашнє відкриття реконструйованого дитсадку в Подолі ми повідомляли в попередньому номері.

Наймолодший у громаді дитсадок відвідують 23 діток. Сільська рада одразу ж забезпечила підвезення дітей із с. Огірівка та віддалених куточків Подолу шкільним автобусом, розповідає завідувача закладом Катерина Федорівна Вишар. Жінка 6 років працювала вихователкою в колгоспному дитсадку, на руїнах якого й відродили нинішній. Закриття старого дитсадку та руйнацію будівлі сприйняла дуже болісно. А тепер не нахвалиться новим примі-

щенням, меблями, обладнанням.

— Коли виникають якісь проблеми, то ми їх одразу вирішуємо зі старостою Надією Іванівною Доброскок, — наголошує К. Ф. Вишар. — Наприклад, нам ніде було сушити білизну, то кілька днів тому привезли та встановили стояки, натягнули вірвовку... А ще погріб почистили.

Батьки ж розповідають: малюкам настільки подобається в закладі, що забрати їх увечері додому — справжня проблема.

— Коли увечері вкладаю сина, він запитує: «А чи довго мені спати, бо я вже хочу в дитсадок», — розповідає мама Нікіти Попова. — У нас дуже гарна молода вихователька та й загалом колектив закладу чудовий.

Колектив Подільського дитсадку невеликий: 6 чоловік. Це завідувача закладу, вихователька, помічник вихователя, кухар, підсобний робітник і працівник із благоустрою (він же кошегар). Вихователька Анна Арутюнівна Даценко — випускниця Полтавського педуніверситету, вона рік працювала в Балаклійському НВК.

За плечами в кухаря 5 розряду Наталії Миколаївни Ананенко — робота в ресторанах, тож тепер вона готує для дітлахів справжню смакоту.

Особливо вдаються запіканки й різноманітні випічки. Сама ж вона пояснює: в дитсадку чудова електроплита.

Далі на стор. 2

У Подільському дитсадку.

Лист у газету

Спасибі за майданчик!

Цього літа в нашому селі Бірки поряд із навчально-виховним комплексом з'явився чудовий дитячий майданчик. На ньому є каруселі, гойдалки, казкова хатинка з лавочками (чи не найулюбленіше місце дітлахів) та пісочниця, де вони теж залюбки граються. Тепер нашим дітям є де погратися, й ми охоче приводимо їх сюди. Отож цей майданчик став місцем проведення сімейного дозвілля й дуже рідко пустує: хіба що в денні години, коли молодші школярі на уроках, а дошкільнята — в дитсадку.

Дуже вдячні Білоцерківській сільській раді за облаштування цього дитячого майданчика.

Жителі с. Бірки.

Від редакції. Такі ж сучасні дитячі майданчики цього року було встановлено й у селах Поділ та Балаклія. Тож на сьогодні місця для дозвілля дітей облаштовані в Подолі, Огіривці, Білоцерківці, Красногорівці, Бірках, Балаклії. Але якщо в попередні роки майданчики закуповувала та встановлювала Білоцерківська сільська рада (один майданчик коштує близько 300 тис. грн), то торік громада виграла спіфінансування з обласного

бюджету. Тому за дитячі майданчики в Бірках, Подолі й Балаклії наша сільрада заплатила лише половину вартості.

Попередньо працівники сільради підготували й подали проекти у рамках програми «Бюджет участі Полтавської обл.», а жителі громади активно підтримали їх, голосуючи онлайн в Ін-

тернеті та на паперових носіях у старостатах і сільській раді. Отож з'явилися ці три майданчики ще й завдяки активності жителів громади.

Закликаємо всіх жителів так само активно підтримати наступні проекти, голосування за які розпочалося 14 вересня й триватиме до 30 вересня 2019 року.

Збори ветеранських організацій

Ветеранська організація Білоцерківської ОТГ налічує 1176 членів. Серед літніх людей багато активних та небабду-жих, тож, без перебільшення, ветеранська організація нашої громади — згуртована й дієва.

Осінь — час звітно-виборних зборів у первинних організаціях. У п'ятницю 13 вересня відбулися збори в Бірківській первинній організації, яка об'єднує близько 100 ветеранів. Голова первинної організації Михайло Борисович Мацько прозвітував про роботу за звітний період, її визнали задовільною й переобрали М. Б. Мацька на новий термін.

Трохи раніше відбулися збори в найчисельнішій Білоцерківській первинці. Тут 572 членів із сіл Білоцерківка, Красногорівка, Коноплянка, Лугове, Дзюбівщина, Морозівщина, Сидорівщина. Щоб літні люди могли добратися на збори, для їхнього підвезення сільська рада виділила 2 автобуси. Після звіту Ольги Авксентіївни Кононенко її теж повторно обрали головою. На черзі — збори в с. Поділ і Балаклія, а також підготовка до відзначення Дня людей похилого віку.

Триває оздоровлення

Щороку Білоцерківська сільська рада укладає договір із Великобагачанським територіальним центром соціального обслуговування населення, і його працівники приїжджають у громаду та по черзі в кожному селі проводять оздоровчі масажі.

У сільраді не шкодують коштів на оздоровлення людей. Тож завдяки такому піклуванню всі бажаючі мають змогу раз на рік пройти курс оздоровчого масажу. А значить, уберетися від загострення багатьох хронічних захворювань чи й уникнути їх.

Їздити для цього в райцентр не потрібно: кваліфіковані масажисти самі приїждять у села. Вже відбулися масажі в с. Балаклія й Бірки, зараз тривають у Білоцерківці, після цього розпочнуться в Подолі.

Виконавчий комітет
Білоцерківської сільської ради.

Підтримайте проекти громади

Із 14 вересня 2019 року розпочалося голосування за проекти бюджету участі Полтавської області. Віддати свій голос за три кращі ідеї земляків може кожен житель Полтавської області онлайн або на паперовому бланку в пункті для голосування до 30 вересня включно. Проекти-переможці фінансуватимуться 50/50 з обласного і місцевого бюджетів та будуть реалізовані у 2020 році.

Завдяки активній підтримці жителів минулого року три проекти з будівництва дитячих майданчиків здобули перемогу та були втілені в життя. Тож від небабдужості та активності кожного залежить благополуччя громади. Просимо проголосувати в зручний для вас спосіб і підтримати проекти жителів нашої громади:

№29 Встановлення систем вуличного віде-

14 - 30 ВЕРЕСНЯ 2019

ГОЛОСУЙ
ЗА ПРОЕКТИ!

опастирення в селах Білоцерківка та Красногорівка, Білоцерківської ОТГ, Полтавської області»;

Понад 120 малюків відвідують дошкільні заклади Білоцерківської громади

Закінчення. Початок на стор. 1

Родинне свято в Красногорівському дитсадку.

— Деякі батьки навіть дорікають дітям: удома їх не змушиш поїсти, а тут вони залюбки все їдять, — додає завідувачка.

Принагідно зазначимо, що харчують дошкільнят у всіх закладах Білоцерківської ОТГ на 30 грн у день, причому батьківська плата становить 30%, решту компенсує сільська рада.

Найстарший і найповажніший

Найстаршим дитсадком у громаді є Красногорівський «Барвінок». Як розповідає його завідувачка Галина Степанівна Яковенко, відкрили дитсадок 1981 року. Спочатку він був на балансі колгоспу «Жовтень», потім — районного відділу освіти. Зрештою, заклад передали у власність сільської ради.

Сама ж Галина Степанівна — найдосвідченіша завідувачка, бо очолює заклад із 1992 року — вже 27 років.

Спочатку в дитсадку було 2 групи, — пригадує вона, — та коли в 90-х роках народжуваність упала, залишили лише одну. Ця різновікова група зазвичай була переповненою. В окремі роки її відвідували 36 дітей.

Після утворення Білоцерківської ОТГ сільська рада звернула увагу на дитсадок та 2017 року відкрила в ньому ще одну групу. Дітей у обох групах не бракує. Зараз, наприклад, дитсадок відвідує 28 дітей. Торік було 18 випускників, цього року — 15.

У «Барвінку» працюють досвідчені та залюблені у свою справу вихователі Світлана Григорівна Прийма і Ганна Валеріївна Луць, помічники вихователів Ганна Миколаївна Мільченко і Олена Василівна Легка. А які смачні обіди готує малюкам кухар Оксана Володимирівна Легка! Різноманітну роботу по господарству виконує Віра Миколаївна Ніколайчук.

Дітей доглядала вихователька з батоном

Для Наталії Володимирівни Сулименко, завідувачки дитсадку «Дюймовочка» у с. Білоцерківка, цей рік — ювілейний: 1 вересня виповнилося 20 років, як вона очолила заклад.

— Перший дитсадок у Білоцерківці відкрив колгосп. Він був у звичайній сільській хаті, біля якої висипали величезну купу піску. Там і греблися діти, — розповідає вона про історію закладу. — Доглядала за ними вихователька з батоном. Чому з батоном? Бо зранку вона виганяла корову на пасовище, а після роботи забирала... У тому колгоспному дитсадку діти, можливо, не отримували всебічного розвитку, зате мали ситне харчування, постійно перебували на свіжому повітрі.

7 вересня 1987 року дитсадок перевели в приміщення теперішнього гуртожитку, що біля лікарні. А з 2006 року — в будівлю, яку він займає й зараз. На сьогодні у нас 40 вихованців, причому є діти з Красногорівки, Остап'є, Великої Багачки й навіть Миргорода. Я прийшла працювати в дитсадок 1998 року, а через рік очолила його. Деякі мої колишні вихованці вже водять у дитсадок своїх дітей.

«Тут весело і радісно, приходьте в дитсадок»

Так само, як і в Красногорівці, в Білоцерківці друга група в дитсадку з'явилася 2017 року. До цього існувала одна, переповнена.

Зручне розташування «Дюймовочки» (впритул до ПП «БІАГР») повністю вирішує проблему догляду дітей для працівників підприємства. Чимало з них, їдучи на роботу, везуть із собою малюків, а повертаючись додому, заби-

рають. Оскільки працюють на цьому великому підприємстві жителі не лише навколишніх сіл, а й Великої Багачки, Миргорода тощо, то й дитсадок відвідують діти з різних населених пунктів.

Напевно, справа не лише в тому, що батькам зручно залишати дітей неподалік місця роботи. Усі вони впевнені, що їхні дітлахи доглянуті, нагороджані, оточені любов'ю й піклуванням. А умови догляду за дітьми в «Дюймовочці» й справді чудові: ошатне доглянуте подвір'я, відремонтована будівля, а головне — уважний та чуйний персонал. Це вихователь Світлана Олександрівна Дубовик і Ольга Олександрівна Колін, помічники вихователя Світлана Іванівна Лазоренко і Вікторія Юріївна Бельська, кухар Валентина Володимирівна Головацька, машиніст із прання білизни Валентина Василівна Огар, робітник із комплексного обслуговування Сергій Олексійович Падалка.

У нас 17 дітей. Торік було більше: 23. А загалом дошкільне відділення розраховане на 20 дітей.

Ще одна особливість дошкільного виховання у Бірках — із дітьми постійно працює практичний психолог НВК Тетяна Миколаївна Гайдамака. Крім того, їх доглядають вихователі Оксана Фелонівна Пруднікова та Ірина Анастоліївна Кагірова, помічник вихователя Лідія Василівна Шелест, кухар Тетяна Павлівна Москаленко, машиніст по пранню Валентина Василівна Вишар. Керує дошкільним відділенням заступник директора НВК по дошкільній освіті Надія Іванівна Мацько.

У Бірках і Балаклії після утворення ОТГ дитсадки приєднали до шкіл і створили НВК. Таким чином удалося використати вільні шкільні приміщення й дещо зекономити на опаленні. Водночас це дозволило поступово привчати малюків до відвідування школи, тож початок

Вихованці Білоцерківського ДНЗ «Дюймовочка». Фото Н. В. Сулименко.

На вході в дитсадок висить віршик Н. В. Сулименко, який так характеризує заклад:

«В селі Білоцерківка
Є хатка чарівна,
Там зайчик гра на скрипочці
І завжди там весна.
Щоранку вихователь
Скликають діточок.
Тут весело і радісно,
Приходьте в дитсадок».

Наче одна сім'я

Кожен дошкільний заклад у громаді особливий і має чим пишатися.

— У нас найкраща у Білоцерківській ОТГ відвідуваність дошкільного відділення, — хвалиться директорка Бірківського НВК Ольга Дмитрівна Товкач. — Наш постійний показник — 80%.

навчання в школі тепер для них безболісний.

Найменше дітей у дошкільному відділенні Балакліївського НВК: усього 13. У Балаклії взагалі найнижча народжуваність у ОТГ. Цього року, наприклад, народилося лише троє дітей.

Із дошкільнятами працюють заступник директора Балакліївського НВК з дошкільної роботи Валентина Андріївна Фененко, вихователька Ніна Павлівна Назмеєва, помічник вихователя Галина Віталіївна Карасенко, кухар Людмила Абрамівна Шипоша. Вони постійно докладають зусиль, щоб найменші члени громади росли здоровими, розумними, успішними та почувалися щасливими. І в цьому бачать своє покликання.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Молодь вшановує Котляревського

Тільки у нас на Полтавщині таке високе небо і яскраві зорі, такі золоточолі ниви й блакитні плеса, такі дзвінкоголосі солов'ї і журливі пісні. Не знайдеш по всій Україні землі, багатшої за нашу талановитими людьми, що щирою синьєською любов'ю ушляхили свій рідний край.

Одним із славетних синів України був наш земляк Іван Петрович Котляревський. Хто не знає його? Хто разом з ним не реготав до впаду, не піднімався в синє, як океан, піднебесся на широких і могутніх крилах його чарівно дивних пісень, хто не журився, не плакав, не радів за його героїв?

Цього року вся Україна відзначає 250-річчя від дня народження славетного сина нашої полтавської землі. До відзначення цієї ювілейної дати Департамент культури і туризму Полтавської обласної державної адміністрації, Полтавська обласна універсальна наукова бібліотека імені І. П. Котляревського, Полтавська обласна організація Національної спілки краєзнавців України та Полтавський літературно-меморіальний музей Івана Котляревського організували краєзнавчі Котляревські читання «Будеш, батьку, панувати» і запросили до участі науковців, працівників бібліотечних, музейних та архівних

установ, краєзнавців, аспірантів, магістрів, студентів та вчителів. Тож відділ культури і туризму Білоцерківської ОТГ запропонував мені як бібліотекарів Подільської сільської бібліотеки-філії взяти участь у цих читаннях і підготувати доповідь.

Робота ця досить об'ємна і клопітка, тож справитися самій було доволі складно. Тому я звернулася з пропозицією співпраці до постійної читачки сільської бібліотеки, розумної й відповідальної дівчини — Ірини Веретельнік. І вона із задоволенням погодилася. Тож цього літа в бібліотеці кипіла майже наукова робота. Ми з Ірою вибрали близьку для неї тему «Постать Котляревського і сучасність», підбрали літературу, перечитували її, впорядковували відібраний матеріал, оформляли та відправляли текст доповіді в обласну бібліотеку.

І ось 4 вересня у Полтаві саме краєзнавчими Котляревськими читаннями у Полтавській обласній

універсальній науковій бібліотеці імені І. П. Котляревського розпочалося святове вшанування геніального поета, доблесного воїна, шановного громадянина, «веселого мудреця», вірного сина полтавської землі — Івана Петровича Котляревського.

Іра Веретельнік була наймолодшою учасницею цих читань, але зуміла зосередити увагу на своєму виступі значно старших доповідачів із званнями та науковими ступенями. Її уважно слухали і гучно аплодували.

І хоча сучасне молоде покоління від Котляревського відділяють понад два століття, але те, яку активну громадську позицію займав Іван Петрович, голосно відлунується в Україні саме зараз. Адже він, мовою сьогодення, займався організацією добровольців. Був волонтером і так писав про тогочасне волонтерство:

«Згаряче часу, перші три дні,
Зносили всяке збіжжя, злидні
І оддавали на рать».

Він був чудовим учителем, тож у сучасній новій школі був би серед новаторів. І я впевнена, що й сучасні діти його любили та поважали — не менше, ніж тодішні. А ще він би був у першій шерензі палких захисників

Краєзнавчі Котляревські читання. Фото Ірини Веретельнік.

ним же і започаткованої української мови.

Живучи в нашому часі, поет Котляревський зміг би створити поему, що була б одою життя, про яке ми мріємо, — повнокровному, вільному, сповненому радості і світла.

Тож читаймо наших класиків,

дізнаваймось про їхнє життя, берімо приклад із їхніх життєвих внесків, і тоді крізь товщину минувшини ми будемо відчувати схвальний погляд і щире усмішку Котляревського.

Тетяна ТРИПУТЕНЬ,
бібліотекарка Подільської
сільської бібліотеки-філії.

Тетяна Домашенко та її калинова муза

*«Чи борщ варю, чи в хаті прибираю,
Чи сапкою збиваю лободу,
Що б не робила, я завжди співаю:
Так, мабуть, написалось на роду», –*

саме так написала про себе наша талановита землячка, жителька с. Красногорівка Тетяна Домашенко, яка нещодавно відзначила красиву круглу дату.

Тетяна Михайлівна Домашенко (в дівочтві Штанько) народилася 3 вересня 1954 року в с. Рокита. Мама працювала в колгоспі трактористкою, тож постійно пропадала на роботі. Вихованням дівчинки займалася бабуся Мотря. Саме їй Тетяна Михайлівна завдячує любов'ю до казок, поезії. Ще навчаючись у школі, Тетянка почала писати вірші. Але тоді вона не розуміла, що любов до слова, поезії – то її покликання на все життя. Тому обрала земну професію агронома (бо так само любила й рідну землю) та за направленням поїхала працювати в Сумську обл. Згодом здобула філологічну освіту, працювала в школі, старшим науковим працівником музею в Миргороді, директором музею м. Вишневе під Києвом, референтом з питань державної мови Всеукраїнського товариства «Просвіта», головним редактором газети, директором видавництва «Духовна вість», яке сама й створила... При цьому ніколи не розлучалася з поезією:

Обкладинка книги Т. М. Домашенко.

*«Я віршами і думаю, й страждаю,
Я віршами і плачу, і сміюсь,
Я віршами караюся і каюся,
І віршами я Богу помолюсь».*

– У 1999 році я вперше видала свою книжку, – згадує поетеса. – Це були спомини мого дідуся-священника, якого добре знали як громадського діяча, політв'язня радянських таборів Володимира Лиска. А вже через рік у львівському видавництві «Каменяр» вийшла моя перша поетична збірка «Калинове намисто».

Зараз у творчому доробку Т. Домашенко чотири збірки. Багато її поезій покладено на музику.

Свій день народження Тетяна Михайлівна відзначила в колі друзів, однодумців, шанувальників її творчості у Полтавському краєзнавчому музеї імені Василя Кричевського. Привітати поетесу приїхало й чимало земляків.

Сама ж вона розповіла, що давно готувалася до такої творчої зустрічі, мріяла провести її саме в Полтаві.

Тетяна Домашенко виступає на Дні села Красногорівка. Фото автора.

У Полтавському краєзнавчому музеї Т. Домашенко приймає вітання від Білоцерківського сільського голови І. В. Лещенка. Фото Т. М. Івашенко.

Тетяна Михайлівна прийшла до зали зі своїм незмінним символом – червоною калиною. За це поетесу навіть називають калиноювою музою.

Тетяна Михайлівна не розлучалася з калиною й під час Помаранчевої революції та Революції гідності. Наша землячка завжди була патріоткою України й займала активну життєву позицію. А в трагічні дні лютого 2014-го саме

Т. Домашенко назвала перших загиблих на столичному Майдані Небесною Сотнею у своєму вірші «Небесна сотня воїнів Майдану». Вона особисто знала багатьох героїв, тож біль втрат пропустила через своє серце.

Тетяна Михайлівна розповіла, що завжди переймалася долею рідної країни, тому в її творчому доробку найбільше поезії саме патріотичного спрямування.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Небесна сотня воїнів Майдану

Небесна сотня воїнів Христа
З мечем Архистратига Михаїла,
З молитвою за волю на устах
У вічність із Майдану відлетіла,
Небесна Сотня воїнів святих
І душу, й тіло склали за Свободу,
За розбрат нації взяли на себе гріх,
Освячені любов'ю до народу.
Їх імена у Небі голубім
Золотосяйним променем палають,
І над устами Гімн співають.
Вся Україна – Мати над Хрестом,
Їй серце меч прошив нестерпним боєм,
У душу увірвався напролом,
Сльоза пече й пече кривавим морем.
Цвіт нації узятो на прицил,
Все нових кілерів злочинець-кат шукає,
Щоб ми не чули крику породіль,
У зав'язі невинний цвіт вбиває.
О мій народе, мученик святий,
У вічності хвилиною мовчання
І Час, і Простір вмиль перехрестив
У серці матері молитвою прощання.
Покров Небесний в зорях золотих,
І «Ще не вмерла...» над Майданом лине –
Молитвою сердець усіх святих
Творець Всевишній славить Україну.

Молитва за Україну

Я не окраїна, я не руїна,
Я – Україна, я – Україна!
Навік обрала собі дорогу:
Іду до Бога, іду до Бога.
Мій шлях ізмірить єдина міра –
Святая Віра, святая Віра.
Не знаю, хто там у центрі світу,
Я в центрі світла, і в серці світло.
Кличу Вас, люди, зліва і справа,
В святую Державу, в мою Державу.
В країну сонця, добра й свободи
Рушай, народе, рушай, народе!
Нас порятує від зла і крові
Голос любові, голос любові.
Вже час позбутись лиха-сваволі,
Плекаймо волю, плекаймо волю!
Пора звільнитись нам від прокляття –
Єднаймося, сестри, єднаймося, браття!
Плакати годі, годі тужити –
Нумо творити, нумо творити!
Будем служити Богу одному
І більше нікому, більше нікому!
Лиш перед Богом я на колінах,
Я – Україна, я – Україна.

Мереживо життєвої долі Анатолія Бондара

На жаль, роки – не журавлі. Вони не повертаються з вирію. А так хотілося б, щоб журавлині крила стерли сліди часу на обличчі, а інколи й у душі таких порядних людей, трудівників як Анатолій Бондар.

2 вересня свій 80-й день народження зустрів житель села Огірівка Анатолій Силівич Бондар. Попри свій поважний вік, він бадьорий духом і має чудове почуття гумору. Цього дня іменинник гостинно зустрічав усіх, хто прийшов його привітати. Тримав у руках численні листівки та подарунки, Анатолій Силівич виглядав веселим і щасливим. А скільки всього було ним пережито, навіть важко уявити. Доля не завжди була прихильною до нього, та іменинник розповів про прожиті роки з неймовірним теплом і посмішкою на вустах.

Життєвий шлях Анатолія Силівича розпочався в далекому 1939 році. Дитинство минуло в с. Огірівка Великобагачанського району. Батько Сила Терентійович і мама Марія Дмитрівна працювали в колгоспі. В сім'ї народилося 5 дітей: 3 сесері і 2 братів, проте, на жаль, найменша сестричка Ніна дуже рано померла...

Анатолій Силівич пам'ятає голод і те, що вижила велика родина лише завдяки вівцям і козам, яких тримали в господарстві. Збирали качани кукурудзи, сушили, молотили і пекли з такого борошна коржі...

Та Друга світова війна забрала головного годувальника сім'ї, й уся робота важким тягарем лягла на плечі матері. Анатолій Силівич пригадує: коли прийшли в село німці, всіх жителів збирали на переправу в Кременчук, а далі – до Німеччини. Довгий та тяжкий шлях долали жінки, діти, а серед них і маленький Толя з братом

і сестрами. Несподіваним подарунком долі стало болото, густо поросле очеретом, яке трапилось на шляху. І тут Марія Дмитрівна не розгубилася та разом із дітьми шмигнула в ці високі зарості. Отак разом і переховувались, а коли все стихло, повернулися додому.

Важкими і довгими видалися ці дні, дні постійної напруги. Анатолій був свідком страшних трагедій, від яких дитяче серце завмирало й водночас загартовувалося, даючи поштовх іти далі і не здаватися. Однією з таких подій стала похоронка, якою сповістили про батькову смерть на війні. Назавжди ця мить вкарбувалась в пам'ять, тож щороку в День Перемоги 9 травня він приходить до братської могили в рідному селі.

Після війни було навчання в Огірівській школі, служба в лавах Радянської армії. Три з половиною років служив у танкових військах, командував взводом, отримав звання старшого сержанта.

Після армії розпочав трудову діяльність у колгоспі. Спочатку працював обліковцем у бригаді, згодом – трактористом і комбайнером. Згадує, що викопували на комбайні до 105 гектарів буряків за сезон.

У рідному селі Анатолій Силівич знайшов свою долю – добру, щирі, талановиту, співочу красуню Олю. Відгуляли весілля. Розпочався новий етап у житті.

Усі діти Марії Дмитрівни розлетілися з рідного гнізда, лише Анатолій разом із дружиною вирішили відбу-

довувати домашнє обійстя. Звели нову хату, кухню, сарай. Неоцінним щастям родини стало народження донечки Світлани...

Анатолій Силівич продовжив працювати теслею на пилорамі, а вже невдовзі був призначений бригадиром будівельної бригади, де працював до виходу на пенсію. А вийшовши на заслужений відпочинок, ювіляр не сидів склавши руки, а знайшов себе у бджолярстві. Уже невдовзі його бджолине господарство налічувало понад 10 вуликів, тож господар невтомно качав мед та щедро пригощав рідних, односельців та всіх гостей, які часто заходили на гостини.

До речі, Анатолій Силівич із дружиною Ольгою Петрівною разом у злагоді та любові прожили понад 55 років. Виростили доньку, діждали онука Олександра та правнука Владиславчика. Разом тримали велике господарство, обробляли чималенький город. Як ті маленькі бджілки, все своє життя крутилися, працювали, радо зустрічали гостей, щедро їх частували. Завзято допомагали рідним та односельцям. Анатолій Силівич заслужив повагу за майстерність колоти свиней і ніколи нікому не відмовляв у допомозі. Коли ж святкували родинні ювілеї, то домівка повнилася щирими вітаннями, сміхом та душевним співом. Неодноразово в їхньому виконанні можна було почути улюблену пісню «Час рікою пливе...»

Отак душа в душу Анатолій Силівич і Ольга Петрівна прожили довге життя, наповнене і радісними подіями, і тривожними миттєвостями, і неприємностями. А коли дружина злягла, то турботливий чоловік не лишив її на хвилину цілих два роки...

А. С. Бондар.

І на сьогодні, попри самоту і хвороби, Анатолій Силівич не втрачає оптимізму та завзято працює, доглядаючи птицю та город, хоча тепер уже з допомогою рідних. Як і раніше, він завжди радий спілкуванню, тож двері його домівки гостинно відчинені для всіх.

Тож із нагоди свого 80-річчя прийміть, шановний Анатолію Силівичу, щирі вітання від усіх рідних та близьких, друзів та односельців. Бажаємо Вам міцного здоров'я на многії літа, ні про що не турбуватися і ні хвилини не засмучуватися. Нехай кожен день на Вас чекають міцні обійми близьких і добрі новини, нехай життя Ваше

буде благополучним і щасливим, а Ви будьте сповнені здоров'я і сил. Нехай хвороби обходять стороною, серце завжди співає, а душа залишається молодію і веселою. Радості Вам, миру і щастя!

Осипаються дні пелюстками, Непомітно спливають роки. Не сумуйте, гордіться літами, Бо не марно прожиті вони. Нехай Бог посиляє здоров'я і силу, Весна дарує молодість цвіт, Щоб ви добро на цій землі творили З любов'ю в серці ще багато літ!

**З повагою та найкращими побажаннями племінниця
Наталія Павленко і вся родина!**

Поповнення в нашій громаді

Вітаємо Ганну Олександрівну та Андрія Івановича Чугуїв із с. Бірки із народженням другої дитини в сім'ї - синочка **Кирила**.

Бажаємо здоров'я, благополуччя, щастя та розуміння в родині. Нехай кожен день дарує нові відкриття, яскраві враження, гарний настрій, радість та здійснення мрій.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

22 вересня

ПОКРЕПА НАТАЛІЯ ВАСИЛІВНА

(с. Огірівка) – 60 років;

ГОДОВАНЮК ГАЛИНА ІВАНІВНА

(с. Бірки) – 60 років;

23 вересня

ПУШКАРСЬКИЙ ВІКТОР ДМИТРОВИЧ

(с. Огірівка) – 70 років;

ПОДОРОЖНЯК ТЕТЯНА СЕРГІЙВНА

(с. Білоцерківка) – 60 років;

КРАВЧЕНКО ВІРА МИХАЙЛІВНА

(с. Красногорівка) – 60 років;

ДОБРОСКОК ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ, учасник АТО (с. Білоцерківка) – 50 років;

27 вересня

ФЕНЕНКО ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

(с. Дзюбівщина) – 50 років;

1 жовтня

ДОНЧЕНКО НІНА МИХАЙЛІВНА

(с. Бірки) – 65 років;

2 жовтня

ТРЕБУХ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ

(с. Балаклія) – 70 років;

ВАШ ГАННА МИХАЙЛІВНА

(с. Балаклія) – 65 років;

МОЦАРЕНКО ГАЛИНА ВОЛОДИМИРІВНА (с. Огірівка) – 60 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають міцного здоров'я, сімейного благополуччя, життєвої наснаги, щедрої долі, радості та позитиву.

Хай будуть з вами здоров'я та сила,
Хай доля буде ласкава і щира!
Щоб ніколи не знали ви втоми!
Хай мир і злагода будуть у домі,
Хай Господь дарує надію й тепло
На довгі літа, на щастя й добро!

Дотримання законності – головний принцип роботи юридичної служби ПП «БІАГР»

8 жовтня всі правники України відзначатимуть своє професійне свято – День юриста. Щодня вони стоять на варті справедливості та захисту конституційних прав і свобод громадян. На сьогодні жодна державна установа, жодне підприємство, жодна людина не можуть обійтися без юридичної допомоги. Саме правознавцям належить провідна роль у формуванні іміджу України як правової демократичної держави на міжнародній арені.

Свій юридичний відділ має й один із найбільших виробників молочних продуктів України, найпотужніше підприємство Великобагачанського району – ПП «Білоцерківська агропромислова група». Він невеликий і складається з трьох працівників-юристоконсультів: Дмитра Вікторовича Борисова, Бориса Талгатівича Цикаришвілі та Світлани Миколаївни Ребрик, які хочуть ділитися сьогодні з нами своїм досвідом.

– **Розкажіть, будь-ласка, які обов'язки доводиться виконувати, які правові проблеми вирішувати?**

Д. В. Борисов:

– Юридична служба – це та структура, без якої підприємство неспроможне працювати ефективно. Вона запобігає порушенням чинного законодавства шляхом візування рішень, наказів, розпоряджень та інших документів правового характеру на підприємстві, допомагає в конфліктних ситуаціях і навіть у виконанні роботи з систематизації локальних актів та у проведенні конференцій, нарад, засідань на правову тематику в трудовому колективі.

Юридична служба контролює правову сторону документів, укладення договорів, регулювання економічних відносин, пред'явлення претензій, подання позовів, складання положень і фактично юридично обґрунтовує і контролює юридичну правоздатність, грамотність дій, пов'язаних із відносинами підприємства з іншими контрагентами. Поле діяльності надзвичайно широке: від профілактики, виявлення і усунення порушень чинного законодавства у вигляді візування локальних нормативних актів, їх систематизації, захисту до відстоювання законних інтересів підприємства на різних рівнях.

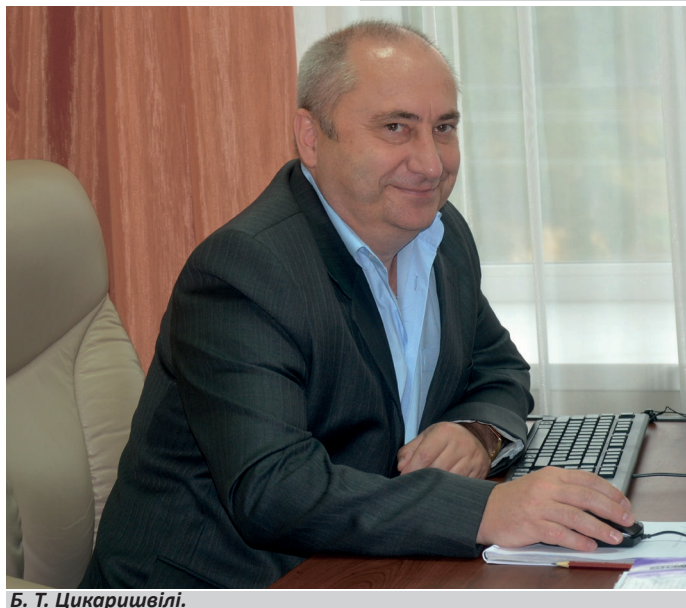
Хотів би наголосити, що кожен із нашої команди готовий до вирішення нагальних питань, які виникають у діяльності підприємства. Наприклад, мій основний напрям роботи – це супровід питань, пов'язаних з укладенням та виконанням значних договорів та зовнішньоекономічних контрактів, співпраці з банківськими установами, захистом майнових інтересів підприємства, співпраці зі страховими установами щодо страхування майна, співпраці з органами державної виконавчої влади.

Б. Т. Цикаришвілі:

– Більшість людей, на жаль, має хіба що поверхове уявлення про те, хто такі юристи і як вони працюють. Також не всім відомо, звідки пішла ця професія. А вона є однією з найдревніших і шанованих. Ще в давньогрецькій міфології згадуються богиня закону Евномія й богиня помсти Немезіс. Вони вершили суд над тими, хто наважився робити замах на принципи громадського порядку. Першими професійними юристами були члени Колегії понтифіків у Стародавньому Римі. Саме вони заклали фундамент правового регулювання суспільного життя, основних пра-

вил поведінки в суспільстві.

На жаль, швидка змінованість правової системи України ще дуже актуальна. Те, що було чинним місяць тому, може бути неактуальним сьогодні. Жоден юрист не в змозі вивчити напам'ять усі нормативні акти й судову практику, навіть якщо вони стосуються однієї з існуючих галузей права, не кажучи вже про все чинне законодавство.

Б. Т. Цикаришвілі.

Щоразу аналізуючи ту чи іншу ситуацію, юрист звертається до тексту закону, судової практики, інших нормативних документів... Іншими словами, юрист виконує не тільки своє знання норм права, а й навик ефективного пошуку необхідної норми, правильного її тлумачення та сформовану на даний час практику застосування.

Мій напрямок роботи – відносини з правоохоронними органами, питання захисту прав інтелектуальної власності, захист інтересів підприємства у вирішенні проблемних питань з органами податкової служби, питання, пов'язані із земельним законодавством.

С. М. Ребрик:

– До моїх обов'язків входить організація роботи, пов'язаної з укладенням договорів (контрактів), участь у їх підготовці та здійсненні контролю за їх виконанням, надання правової оцінки проектам таких договорів (контрактів); організація претензійної та позовної роботи, проведення аналізу її результатів; здійснення заходів, спрямованих на підвищення рівня правових знань працівників.

Д. В. Борисов:

– Якщо говорити відверто, жоден відділ підприємства не обходиться без юридичної допомоги. Абсолютно всі документи, договори страхування, виробничі оформлення, відвантаження тощо проходять через юридичний відділ. І кожен з нас просто зобов'язаний розбиратися в усіх бізнес-процесах відповідно до вимог чинного законодавства. Часто доводиться вирішувати проблеми не тільки підприємства, а й працівників

Д. В. Борисов.

боротися з неправомірними мільйонними санкціями.

Але я сподіваюся, що найближчим часом відбудуться позитивні зміни на законотворчому рівні й держава більше підтримуватиме виробників українських продуктів. Наше підприємство вже зайняло вагомий нішу на ринку і, маючи величезну кількість лояльних споживачів, має розвиватися далі, а ми продовжуємо щоденно боротися з кіпами паперів, уповільнюючи цей прогрес.

Дуже сподіваюся на діджиталізацію документообігу. Це буде колосальна економія! Відмова від отримання різноманітних витягів, дозволів, довідок суттєво зменшить адміністративні витрати й витрати на суди та дозволить спрямувати вивільнені кошти на розширення виробництва, створення додаткових робочих місць.

Складнощі нашої роботи також пов'язані з великим обсягом юридичних запитів. Опрацювання договорів займає 80% від усього обсягу роботи. Лише 2018 року з нашою допомогою було опрацьовано та узгоджено близько 1000 договорів, пов'язаних з основною господарською діяльністю: постачання сировини, закупівля технічного обладнання, необхідного для виробництва.

З 2018 по сьогодні погоджено близько 4000 договорів стосовно реалізації готової продукції підприємства по Україні та близько 30 експортних договорів.

– **Вражаючи статистику!**

– Кожна справа, пов'язана з «Білоцерківською агропромисловою групою», має юридичний супровід. Підприємство повністю забезпечує нас матеріально-технічною базою на робочому рівні, і ми із задоволенням виконуємо свої обов'язки. Надиhaє думка, що працюємо на великому й успішному, по-справжньому європейському підприємстві. Та й моральна атмосфера в колективі, увага й піклування керівництва про кожного працівника допомагає.

– **Щоб ви хотіли побажати своїм колегам напередодні свята?**

– Передусім наснаги, витримки й зважених рішень. А ще ніколи не забувати про юридичну етику: справедливість, чесність, порядність і повагу до людей. Бажаю миру та благополуччя їхнім родинам, і щоб у кожній справі справедливості була на вашому боці.

Спілкувалася
Ольга ТКАЧЕНКО.